

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej vo veci vydania **K. K.** do cudziny, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. decembra 2008 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby **K. K.** proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. novembra 2008, sp. zn. 7 Ntc 34/08, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 509 ods. 5 veta druhá Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby **K. K. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. novembra 2008, č. k. 7 Ntc 34/08-104, bolo rozhodnuté, že podľa § 509 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) **vydanie K. K.**, nar. X., občana Tureckej republiky, bytom B., od 13. septembra 2008 v Ústave na výkon väzby v Prešove, **na výkon zvyšku trestu odňatia slobody do Turecka v trvaní sedemstoosemdesiatdva dní**, uloženého mu za výrobu a obchod s narkotikami a psychotropnými látkami podľa ustanovení § 188 ods. 1, ods. 4, § 62, § 188 ods. 2, § 53, § 52 Tureckého trestného zákona číslo 5237 rozsudkom 4. Súdu Štátnej bezpečnosti číslo 2000/86 zo dňa 28. februára 2000 v spojení s rozhodnutiami Najvyššieho odvolacieho súdu 1. Komory trestného práva číslo 2007/230 zo dňa 25. júna 2007 a Najvyššieho odvolacieho súdu 10. Komory trestného práva číslo 2008/6788 zo dňa 30. apríla 2008 **je prípustné.**

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že krajský prokurátor v Prešove mu dňa 16. októbra 2008 doručil návrh 2 Kpt 93/08 na rozhodnutie o prípustnosti vydania **K. K.** v zmysle § 509 ods. 1 Tr. por. do svojej domovskej krajiny Turecka na výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 782 dní z titulu jeho právoplatného odsúdenia vyššie uvedenými rozhodnutiami súdov Tureckej republiky. **K. K.** sa nachádzal od 13. septembra 2008

v predbežnej väzbe a od 21. októbra 2008 sa až do súčasnosti nachádza vo vydávacej väzbe v Ústave na výkon väzby v Prešove. Po tom, ako K. K. nesúhlasil so svojim vydaním do domovského štátu, určil krajský súd termín verejného zasadnutia, na ktorom oboznámiac sa s kompletným spisovým materiálom, dospel k záveru, že neexistuje žiadna okolnosť definovaná ustanovením § 501 písm. a/ až písm. h/ Tr. por., v dôsledku ktorej by bolo vydanie menovaného na výkon trestu odňatia slobody do Tureckej republiky neprípustné. Na tomto závere podľa zistení prvostupňového súdu nič nemení ani ten fakt, že menovaný má trvalý pobyt v Bardejove, teda na území Slovenskej republiky, a to na podklade rozhodnutia o povolení na pobyt. K. K. však nie je občanom Slovenskej republiky ale občanom Tureckej republiky, ktorý podľa spisového materiálu ani nepožiadal na území Slovenskej republiky o priznanie postavenia utečenca. Súd prvého stupňa ďalej skonštatoval, že trestné stíhanie, resp. ani výkon trestu (zvyšku) odňatia slobody nie sú podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčané, čin pre ktorý sa vydanie žiada je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, tento trestný čin nemá výlučne politický alebo vojenský charakter, nebol spáchaný na území Slovenskej republiky a K. K. nebol pre trestný čin, pre ktorý sa vydanie žiada už právoplatne odsúdený, resp. oslobodený slovenskými súdmi. Rovnako krajský súd nezistil ani skutočnosť, že by vyžiadaná osoba nebola za trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky v čase jeho spáchania trestne zodpovedná a nezistil ani iné dôvody vylučujúce jej trestnú zodpovednosť. Za tejto situácie, zistiť dôvody vydania K. K. na výkon zvyšku uloženého trestu odňatia slobody do Tureckej republiky v trvaní 782 dní, rozhodol pozitívnym spôsobom o prípustnosti takéhoto jeho vydania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť K. K. prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch sťažnosti, zhodných s vyjadrením k návrhu prokurátora zo dňa 16. októbra 2008 uviedol, že s takýmto postupom nesúhlasí. Trestné konanie v Tureckej republike podľa jeho názoru nezodpovedalo zásadám článkov 3 a 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom vydávaná osoba utrpela a utrpí zjavné odopretie spravodlivosti v dožadujúcom štáte. K. K. má za to, že mu v jeho domovskom štáte nebolo počas trestného stíhania umožnené uplatniť právo obhajoby, odsudzujúce rozsudky boli vydané v jeho neprítomnosti a má pochybnosť o tom, či išlo o záležitosť spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednanú nezávislým a nestranným súdom, pričom mu údajne nebolo umožnené vylúčať, alebo dať vylúčať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok ako svedkov proti sebe. Apelujúc na Najvyšší súd Slovenskej republiky žiadal zväziť svoje

osobné pomery, okolnosť povoleného trvalého pobytu na území Slovenskej republiky ako i snahu získať štátne občianstvo Slovenskej republiky. Keďže v jeho osobe sa jedná o bezúhonného človeka, navrhol rozhodnúť o neprípustnosti svojho vydania do Tureckej republiky.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Prešove dňa 20. novembra 2008 je zrejmé, že K. K. výslovne prehlásil (č. 1. 101 spisu), že do Turecka nechce byť vydaný a trest chce vykonať na území Slovenskej republiky.

Na podklade sťažnosti K. K. Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to z hľadísk obsiahnutých v ustanovení § 501 Tr. por., taxatívne vymedzujúcom dôvody neprípustnosti vydania do cudziny, pretože proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým bola vyslovená príпустnosť vydania, môže vyžiadaná osoba K. K. v zmysle § 509 ods. 4 Tr. por. podať sťažnosť len pre niektorý z dôvodov neprípustnosti vydania podľa už citovaného ustanovenia § 501 Tr. por., ako sa to vecne správne uvádza aj v poučení o opravnom prostriedku v napadnutom uznesení.

Po splnení tejto prieskumnej povinnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sťažnosť K. K. nie je dôvodná. V posudzovanej veci boli splnené všetky predpoklady pre pozitívne rozhodnutie o návrhu krajského prokurátora v Prešove na rozhodnutie o príпустnosti vydania K. K. do jeho domovského štátu Tureckej republiky, ktorej je štátnym príslušníkom a občanom (K. K. príslušné slovenské orgány dňa 20. júna 2008 právoplatne zamietli žiadosť o udelenie nášho štátneho občianstva, v jeho osobe ide o cudzinca, ktorý nepožiadala ani o priznanie postavenia utečenca na území Slovenskej republiky, kde má len povolený pobyt na adrese B., ktorý sa mu končí 20. septembra 2009).

Vyhodnotiac kompletný spisový materiál je možné konštatovať, že v osobe K. K. nejde o občana Slovenskej republiky, ani o osobu, ktorá požiadala v Slovenskej republike o priznanie postavenia utečenca, alebo jej také postavenie bolo priznané, v rozsahu ochrany poskytnutej takej osobe osobitným predpisom alebo medzinárodnou zmluvou, výkon trestu (resp. zvyšku trestu) odňatia slobody nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčaný, je splnená podmienka obojstrannosti trestnosti, neboli zistené okolnosti ustanovenia § 501 písm. e/ Tr. por. z hľadiska politického alebo vojenského charakteru

trestného činu, pre ktorý bol vo svojom domovskom štáte odsúdený a na podklade ktorého sa vydanie na výkon trestu žiada, čin nebol spáchaný na území Slovenskej republiky, nejde o res iudicata a vyžiadaná osoba nebola za uvedený trestný čin súvisiaci s narkotikami trestne nezodpovedná, resp. neexistujú iné dôvody vylučujúce jej trestnú zodpovednosť.

V zmysle Európskeho dohovoru o vydávaní číslo 549/1992 Zb. v znení dodatkových protokolov je Turecko signatárom tohto Európskeho dohovoru o vydávaní.

Nezistiac odôvodnenosť a opodstatnenosť sťažnosti K. K. Najvyšší súd Slovenskej republiky túto ako nedôvodnú postupom uvedeným v enunciiate tohto uznesenia zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 17. decembra 2008

JUDr. Ján M i h a l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová